

MSB 300

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hetteema

De schepping onderworpen aan vruchteloosheid

Door Nathan C. Johnson

Romeinen 8:22 zegt: **“Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensood is.”**¹ Deze uitspraak lijkt op het eerste gezicht duidelijk, maar roept toch tal van vragen op. Over welke “schepping” wordt hier gesproken? Zuchten vogels en eekhoorns, bomen en rivieren, wolken en winden allemaal? Is dit gewoon een poëtische beschrijving van de harde realiteit die zonde en dood in de schepping hebben gebracht? Zo ja, hoe kunnen de pijn van zonde en dood dan “barensweeën” zijn, terwijl deze juist zoveel vernietiging veroorzaken? Waar heeft onze Heer het hier over?

Dit gedeelte van Romeinen gaat over Gods kinderen, zoals Romeinen 8:16-17 duidelijk maakt: **“Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.”** Als kinderen waren zij ook erfgenamen, genoten zij van een deel met God en waren zij mede-erfgenen met Christus, voorbestemd om samen met Hem verheerlijkt te worden.

Romeinen 8:18 zegt: **“Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.”** Het resultaat van het feit dat zij mede-erfgenen van Christus zijn, zal grote heerlijkheid zijn die in de toekomst in hen geopenbaard zal worden en die het huidige lijden ver zal overtreffen.

Vers 19 zegt: **“Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods.”** Paulus spreekt nog steeds over de tijd waarin de heerlijkheid van Christus in de erfgenamen van God

¹ Citaten zijn, tenzij anders aangegeven, uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

geopenbaard zal worden. Hij spreekt over een 'schepping' dat hier reikhalzend naar uitkijkt. Het Griekse *KTISEOS* betekent 'schepping' (niet 'schepsel', zoals in de Statenvertaling). Sommigen geloven dat de schepping van alles 'in den beginne' door God, zoals beschreven in het boek Genesis, het enige is dat terecht 'schepping' kan worden genoemd. Er bestaat een traditionele opvatting dat 'schepping' alleen dingen kan betekenen die ex nihilo zijn geschapen, wat 'uit het niets' betekent. Dit is echter niet altijd de manier waarop het woord in de Schrift wordt gebruikt. We kunnen dit duidelijk zien in I Petrus 2:13-14, **"Onderwerpt u aan alle menselijke instellingen, om des Heren wil: hetzij aan de keizer, als opperheer, hetzij aan stadhouders, als door hem gezonden tot bestraffing van boosdoeners, maar tot lof van wie goed doen."**

Het woord dat in de NBG-vertaling 1951 met 'instelling' is vertaald, is *KTISEI* in het Grieks, een vorm van hetzelfde woord dat in Romeinen 8:19 met 'schepping' is vertaald. Uit de context van I Petrus blijkt dat de 'scheppingen' in kwestie heersers zijn, zoals keizers en stadhouders. Wanneer mensen een heerser kiezen, kiezen ze iemand uit hun eigen midden. Hij begint als een gewoon mens en wordt keizer, stadhouder, president, enz. Dergelijke heersers zijn duidelijk scheppingen van mensen. Dit is waar Petrus naar verwijst in I Petrus 2:13. Daarom kunnen 'scheppingen' door mensen worden gemaakt en lang na 'in den beginne' plaatsvinden.

Over welke schepping wordt er in Romeinen 8:19 gesproken? 'De natuur', de schepping die God in het begin heeft gemaakt? Als dat zo is, dan is Romeinen 8:20 moeilijk te begrijpen: **"Want de schepping is aan de vruchteloosheid² onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter."** De gangbare gedachte over dit vers is dat het verwijst naar de zondeval van de mens, zoals beschreven in Genesis. Het is waar dat veel in de natuur ernstig beschadigd is door de zondeval. Deze visie faalt echter volledig als het gaat om de tweede helft van vers 20. Degene die de natuur aan zonde en vruchteloosheid heeft onderworpen, was Adam, samen met de satan, de verzoeker. Geen van beiden onderwierp de natuur aan zonde en vruchteloosheid in de hoop of verwachting dat er iets goeds zou volgen, maar alleen door rebellie. De zondeval kan niet de 'vruchteloosheid' zijn waarover wordt gesproken. Degene die de onderwerping heeft uitgevoerd, moet God zijn. Maar de zondeval was in strijd met zijn wil, en daarna handelde Hij alleen als Verlosser. Daarom is de 'schepping' in Romeinen 8 niet de natuurlijke wereld.

Vanaf het begin was Israël een door God geschapen volk. Na de zondvloed groeiden veel families uit tot volkeren. Deze volkeren stelden hun eigen heersers aan, maakten hun eigen wetten en namen hun eigen land in bezit – alles wat nodig is om een volk tot een natie te maken. Maar Israël bereikte dit niet door eigen inspanningen, maar door Gods tussenkomst. Kijk eens naar Genesis 46:3, **"Toen zeide Hij: Ik ben God, de God van uw vader, vrees niet naar Egypte te trekken, want Ik zal u daar tot een groot volk maken."** God vertelt de man Israël dat Hij zijn familie tot een volk in Egypte zal laten uitgroeien. Hij liet hen inderdaad, op wonderbaarlijke wijze, in slechts enkele generaties uitgroeien van vijfenzeventig mensen tot enkele miljoenen. Hierna leidde God hen uit Egypte en gaf hen leiders, wetten en een land. Daarom was Israël een door God geschapen volk.

Het boek Exodus geeft ons het verslag van hoe God Israël tot een volk maakte. In Exodus 19:5-6 legt Hij de voorwaarden van zijn overeenkomst met hen vast: **"Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken zult."**

Dit waren de voorwaarden waaronder God wilde dat Israël het land zou binnengaan. Het volk reageerde op de juiste manier en zei: **"Alles wat de HERE gesproken heeft, zullen wij doen. En Mozes bracht de woorden van het volk weder aan de HERE over"** (Ex.19:8). Maar nadat God hun de tien voorwaarden van het verbond in Exodus 20 had gegeven (beter bekend als de "Tien Geboden"), slaagde Israël er slechts in om zich hier ongeveer zevenenzeventig dagen aan te houden. Toen overtraden zij op spectaculaire wijze de eerste twee voorwaarden door een gouden kalf te maken, zoals we lezen in Exodus 32. Op dat moment had Israël zijn verbond met de HERE verbroken en verdiende het zijn toorn. Mozes wist dit, dus toen hij terugkeerde naar de berg, smeekte hij God in Exodus 32:31-32, **"Ach, dit volk heeft een grote zonde begaan, want zij hebben zich een gouden god gemaakt. Maar nu, vergeef toch hun zonde - en zo niet, delg mij dan uit het boek dat**

² Statenvertaling: "ijdelheid"; Naardense Bijbel: "vergeefsheid"; NBV en Herz.St.Vert.: "zinloosheid". Deze vertalingen sluiten beter aan bij het betoog van Nathan Johnson, dan "vruchteloosheid" in NBG51. (vert.)

Gij geschreven hebt.” Mozes bood zichzelf aan in plaats van het volk. Dit was een goede gedachte, maar aangezien Mozes voor zijn eigen zonden moest boeten, kon hij zichzelf niet geven voor de zonden van Israël, dus wees de HERE zijn aanbod af. Toch gaf Hij Israël uitstel van verdelging, zoals we lezen in de verzen 33-34. Hij beloofde het volk naar het land te blijven leiden, maar weigerde hun zonde te vergeven. Vanaf dat moment stonden ze onder de straf van uitgestelde verdelging. Op een dag zou iemand moeten boeten voor de zonden van Israël. Degene die uiteindelijk de straf voor hun daden betaalde, was Jezus Christus Zelf aan het kruis. Het volledige gewicht van de zonden van Israël kwam op Hem te liggen.

Maar nu Israël deze grote zonde had begaan, konden zij niet langer het land binnengaan onder de voorwaarden van het verbond. Daarom stelde God in Deuteronomium 28 nieuwe voorwaarden waaronder zij het land mochten binnengaan. In de verzen 1-2 lezen we over de voorwaarden voor zegen: **“Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van de HERE, uw God, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zal de HERE, uw God, u verheffen boven alle volken der aarde. De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de HERE, uw God.”** Vervolgens wordt een lijst van zegeningen gegeven – inderdaad grote zegeningen. Vervolgens dreigt de HERE hen met een vloek als zij niet gehoorzamen, zoals in Deuteronomium 28:15 duidelijk wordt gemaakt: **“Maar indien gij niet luistert naar de stem van de HERE, uw God, en niet al zijn geboden en inzettingen, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zullen de volgende vervloekingen alle over u komen en u treffen.”**

De lijst met vloeken die volgt, is net zo verschrikkelijk als de zegeningen die hieraan voorafgaand zijn genoemd schitterend zijn. We kunnen niet anders dan huiveren bij de dreigementen die de HERE uitspreekt als ze Hem ongehoorzaam durven zijn. De nieuwe voorwaarden waaronder ze het land binnengaan, zijn dus niet alleen voorwaarden voor zegen, zoals de voorwaarden van het oude verbond, maar ze moeten gehoorzamen of een zware straf ondergaan. Hoewel ze het een tijdje volhielden, kwam de dreigende straf uiteindelijk toch over hen, en werden ze in ballingschap buiten hun land geworpen.

De geschiedenis van Israël, nadat de straf van God was voltrokken, was er een van vruchteloosheid. Ze probeerden weer in Gods gunst te komen, maar waren als volk nooit in staat om het karakter te tonen dat Hij zocht. Na verloop van tijd werd het steeds duidelijker dat Israël gebonden was aan een wet die zij nooit voldoende konden gehoorzamen om de ware zegen van God te verkrijgen. Zij zuchtten onder de last van deze rechtvaardige norm waaraan hun verdorven harten niet konden voldoen en verlangden naar een betere situatie – een situatie waarin zij God werkelijk konden behagen en van zijn zegeningen konden genieten.

Dit brengt ons terug bij Romeinen 8:20, **“Want de schepping (dat wil zeggen Israël, het volk dat God geschapen had) is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope echter.”** De schepping werd aan de vruchteloosheid onderworpen in een poging om te voldoen aan een rechtvaardige norm waaraan zij als volk nooit konden voldoen totdat hun harten veranderd waren. Zij werden niet vrijwillig aan deze vruchteloosheid onderworpen. Zij waren vrijwillig het verbond met tien voorwaarden met God aangegaan, maar toen zij dat verbraken, werd het vonnis van Deuteronomium 28 voltrokken, of zij dat nu wilden of niet. Maar Hij die hen onderwierp, God, deed dat in verwachting. Hij onderwierp hen niet voor altijd aan deze vruchteloosheid. Uiteindelijk zal Hij een nieuw verbond met hen sluiten, waarin Hij zijn wet in hun harten zou schrijven in plaats van op stenen tafelen, zoals Jeremia 31:31-34 verkondigt: **“Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn”** (Jer.31:33). Dit nieuwe verbond is de hoop waarop Hij rekende toen Hij het volk dat Hij had geschapen, Israël, aan vruchteloosheid onderwierp. Wanneer dat nieuwe verbond in het Koninkrijk van God van kracht wordt, zal de wet in het hart van elke Israëliet worden geschreven. Dan zullen zij in staat zijn om zich eraan te houden, en de vruchteloosheid waaraan God hen onder het oude verbond onderwierp, zal worden weggevaagd.

Romeinen 8:21 verklaart: **“omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.”** In het Koninkrijk zal het door God geschapen volk Israël bevrijd worden van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid waarin zij terecht waren gekomen nadat zij hun oorspronkelijke verbond met God hadden verbroken. Toen Paulus Romeinen schreef, zuchtte Israël onder de dienstbaarheid aan de strenge voorwaarden van de wet. Maar die pijn was slechts

barensweeën, want wanneer het Koninkrijk komt, zal het door God geschapen volk Israël van die wet worden bevrijd tot de heerlijke vrijheid als kinderen van God. Moge die dag spoedig komen!

Gepubliceerd in oktober 2014